

אנשים

שבה הטיח האשמות המורות כלפי אברהם ("אברשח") אהרונוסון. הדבר היכה גלים במדינת, נוצל על-ידי סיעות הימין לנגח את השר יגאל אלון שאברשה היה אחד מ"עוזריו הקרובים". שבע אחרי המילחמה שהה מרגלית באפר ריקה, והפליט בשגגה כדור מ"האקדח שלו. הכדור נקב את ידו, פגע בעורק ובעצם, והוא אושפז בבית-חולים שדה ב"קווים הקידמיים. „שכבתי שם עזוב וגלמוד", סיפר מרגלית, „לא היתה לי שמיכה, היה לי קר, והאחות טיפלה בשבויים מצריים. התפללתי שיבוא מי שהו. ואז פיתאום ראיתי אדם בא — ולא האמנתי למראה עיני. מכל מאות אלפי הישראליים, זה היה דווקא אברשה, במדי קצין. לא ידעתי מה לי הגיד, אבל הוא ניגש אלי, ו"כשרציתי להתנצל אמר, עזוב שטויות, מה זה חשוב". וכך טיפל אברשה שהיה קצין ליווי ביחידת דובר צה"ל במרגלית, הביא לו מה שדרוש לו ועזר לו להתגבר על המשבר. מסכם מרגלית: „אילו כתבתי את זה בספר, מי היה מאמין לי?"

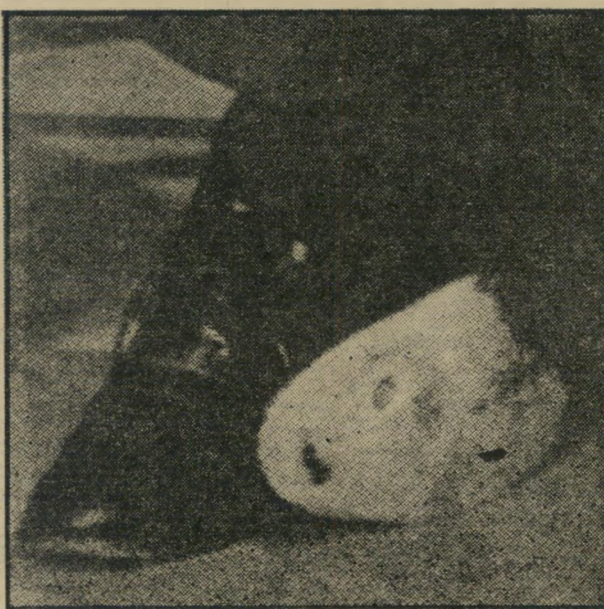
■ בעת שביקרו שרי-ממשלת ישראל בגדה המערבית של תעלת-סואץ, לפני שבועיים, וערכו סיור על גשרי התעלה בלוויית האלוף אריק

ז'יק פיזנטי מעצב האופנה הפאריזאי הנודע, הגיע לאילת לכילוי חופשה. אולם הוא לא הגיע בנפו. יחד עימו הביא קולקציה שלמה של יצירות אופנה חדשות, פרי תכנונו, ואוסף של דוגמניות ישראליות שהופיעו בתצוגת האופנה הישראלית הראשונה שנערכה אחרי המלחמה. בשיאה של התצוגה, הוצעה שימלת ערב שחורה, שהודגמה על-ידי הדוגמנית תמי (בתמונה למעלה) למכירה פומבית. בתמונה נראה פיזנטי בחברת שתי דוגמניות.

שרון, הם נדהמו לראות את הערצת החיילים בסביבה ל"אלוף. כאשר עלו אל המסוק ש"עמד להטיסם מהמקום. נשמעו לפתע צעקות מפיות החיילים: „אלמוגי! אלמוגי!" שרי-העבר דה, יוסף אלמוגי, שעלה איתה שעה למסוק, הופתע מעצם העובדה שהחיילים זיהו אותו וקראו בשמו. כשחיוך רחב על פניו פנה אל החיילים ונופף להם בידו. אלא שאז קראו לעברו החיילים שצעקו את שמו: „אלמוגי — זוזו! אל תסתיר את אריק!"

■ כאשר פרצה המלחמה היתה אחת מהודעות הכוננות שנמסרו לאזרחים באמצעות רדיו, להרחיק מקריבת בתיהם חומרים דליקים. הברדן **אבי בכחט** הסתכל בעקבות ההודעה מבעד לחלון דירתו החוצה, ראה את תחנת-הדלק השוכנת מול ביתו והתלבט קשות איזה מוסד יעזור לו להרחיק אותה.

שוכחים. כנראה, את הקנוניה שלו עם ח"כ המערך **אברהם עופר**. ח"כ יוחנן בדר התר לונן באוזני ח"כ המערך **יונתן יפרח** שעד היום הוא מקבל מכתבים שעליהם רשומה ה"כתובת: „חבר הכנסת בדר ער, סר, הכנסת, ירושלים."

■ מדוע רוצה **שולמית אלוני** לדחות את הבחירות? לכך יש, לדברי קרוביה, סיבה פשוטה. בחודש ספטמבר ביקרה אלוני בכפר-הנופש של **רפי נלסון** באילת, ושם קרא **שלוש שאלות** המפורסם את כף-ידה. שאל אמר שיהיה מיפנה בחייה בשנת 1974. אלוני התרשמה, ושאלה כמה פעמים אם אמנם אינו טועה, וזה יקרה דווקא ב-1974, ולא בסוף 1973. שאל עמד על שלו, ואלוני הסיקה מכך שלא תיבחר לכנסת השמינית. עכשיו היא מתאמצת לדחות את הבחירות כדי שחנבואה תוכל להתאמת.

■ כמה שבועות לפני ה"מלחמה כתב העיתונאי **דן מרגלית** סידרה של כתבות,

חני פרי הדוגמנית הישראלית המצליחה בניו-יורק, הגיעה בשבוע שעבר לארץ ומייד התנדבה לשירות העם. גייסו אותה כדי להקביל פני שבויים חוזרים ולחלק להם מכשירי רדיו, טרנזיסטור, מתנת נשיא המדינה. אחרי-כך גויסה חני לתצוגת אופנה בפני חיילי צה"ל, הדגימה בפניהם, גם אופנת כובעי-גרב.

הנרי קיסנינג'ר

מזכיר-המדינה האמריקני עשה בחודשים האחרונים קילומט"ראז' מסביב לעולם, יותר מאשר כל שר-חוזק של איזו מדינה אחרת. אומנם, את מר"בית הדרך עשה במטוסים ובמ"כוניות, אולם נראה שבביקוריו, עשה גם קילומטרים רבים ב"רגל, בהסתודדות בטרקלינים ובלישכות נשיאים. תוצאות המאמץ הרב ניכרו בנעליו.

■ הופעתו של **שרהבי טחון מושה דיין** ביום השישי האחרון בפני פרקליטי תל-אביב בבית-הפרקליט, בה חזר על הצהרותיו הניציות השחצי-ניות מלפני המלחמה, שהוכיחו כי לא למד דבר, הסתיימה ב"שערורית. לפני הופעתו של השר נמסר לפרקליטים כי דיין יענה בסוף הרצאתו על שאלות שיוצגו לו על-ידי הנוכחים. רבים מהנוכחים הכינו את שא"לוחיהם מראש בכתב בתיקה כי יוכלו לשאול את דיין בקשר לדברים המעיקים על ליבם. אבל אחרי שסיים דיין את נאומו הניצי הוא מיהר לרדת מ"הבמה מבלי לאפשר לפרקליטים לשאול את השאלות שהכינה. כאשר היה דיין בדרכו ליציאה, בצעדים מהירים, הטיח בפניו אחד מעורכי-הדין: „אבל הבריתו לנו שנוכל לשאול אותך שאלות". השיב לו דיין: „אני מכיר את השאלות ומכיר גם את התשובות. לא מעניין אותי מה אתם חושבים על זה."

■ כאשר קרא **מונחם בגין** את הידיעה על נאום של **ריצ'רד ניקסון**, שבו הצהיר הנשיא האמריקאי „אינני נור כל-י, נזכר בבדיחה על הרב שביקר אצל הגביר. קופת הרב גביר היתה פתוחה, כשהגביר נקרא החוצה. ביקש אותו הרב לסגור את הקופה. השיב הרב גביר: „אני מאמין לך, רבי." השיב הרבי: „אני יודע שאתה מאמין לי, אבל אינני רוצה ש"מחר תספר לכולם: השארתי את הרב עם הקופה הפתוחה, ואני רוצה להגיד לכם שהוא לא נגב. את המילה, לא יש"כחו, ויזכרו רק שהרב נגב."

■ לחברו של בגין אין